

Sport híradó

A viszontlátásra tavasszal.

A mérkőzések befejeződtek. Pihen a pálya, pihen a láb, pihen a labda. Csak a szív és a lélek dolgozik tovább. Az a szív és az a lélek, aminek a legtöbb győzelem köszönhető. Az a szív és az a lélek most sem pihen, mert az erőgyűjtés csendes napjaiban is új küzdelmekre, új győzelmekre készül. Mert szív és lélek nélkül nem ér semmit a legmodernebb pálya, a legújabb trikó, a legacélosabb izom sem. A szív és lélek az olaj, az akarát, az erő, a kitartás, a lemondás és az áldozatkészség. Maradandó dicsőséget csak szívvel és lélekkel lehet aratni. Ezt a szívet és lelket fejlesszék a jól megérdemelt pihenés csendes napjaiban, hogy könnyen lángra lobbanjon a nagy akarások parazsa az első tavaszi napsugárra, amikor megint benépesednek a pályák és újra hallatszik a bírósipja!

Pihen a pálya, pihen a láb, pihen a labda. El kell pihenni a tollnak is, ami ezek dicsőségét szolgálta. Csak a szív és a lélek dolgozik tovább bennünk is, hogy miképpen tudnánk még jobban szolgálni városunk és környékének s ezzel hazánknak is nagy sportérdekeit. Miképpen tudnánk minél nemesebb bajnokokat nevelni Salgótarjának és minél lelkesebb, áldozatkészebb és nagyobb közönséget meghódítani a léleknemesítő és testedző sportnak.

Mert az az ifjuság, amely az üres szórakozások helyett a komoly testkultúra és az erős szellemi képzés útjait választja, joggal megkivánhatja mindnyájunktól, hogy törekvéseit, sorsát, erőfeszítéseit, teljesítményét komoly figyelemre méltassuk és meleg érdeklődéssel kísérjük.

A „Sporthíradó” rövid főállása ellenére is elmondhatja, hogy sikerült közelebb hoznia a nagyközönséget a sporttal és nyugodtan elmondhatja azt is, hogy lelkiismeretesen betöltötte azt a szerepet, amire olyan lelkesen és önzetlenül vállalkozott.

Hogy voltak, akik csak a páholyból nézték azt a munkát, aminek elősegítésére tehetségük, tudásuk, hivatásuk, sőt kötelességük kötelezte volna őket, arról

most ünnep után van beszélni. A „Sporthíradó” hő vágya, hogy ezeket a most még távolállókát megnyerje magának az egyetemes nagy nemzeti célok érdekében, amiket mindnyájunknak szolgálni nemcsak öröm, de egyenes kötelesség is.

A „Sporthíradó” tollai a tavaszi fordulóig szintén elpihennek. A szombati „A Munka” azonban addig is helyet ad minden jelentősebb sporteseménynek, hogy kedves olvasóink ne érezzék annyira a hiányt.

Ez az idő nekünk is kell az erőgyűjtésre, új tervek kovácsolására, hogy tavasszal még fiatalabban, frissebben, bizakodóbban, nagyobb hittel szolgáljuk azt a kedves közönségünket, melytől elválnunk még ilyen rövid időre is annyira fájdalmas. (T. M. dr.)

ÉSZAKI I. OSZTÁLY.

A bajnokság állása az őszi szezon befejezésekor:

1. SBTC	9	7	2	—	19:3	16
2. PBÜSE	9	3	4	2	22:10	10
3. PTK	9	4	2	3	30:18	10
4. SSE	9	3	4	2	16:10	10
5. DVTK	9	4	2	3	21:19	10
6. MVSC	9	4	1	4	18:21	9
7. GyAK	9	3	2	4	14:20	8
8. SAC	9	2	3	4	11:18	7
9. BTK	9	1	4	4	16:24	6
10. HAC	9	1	2	6	11:36	4

DVTK—HAC 4:1 (2:1)

Hatvan. Bíró: Kovács, (Közép.)

Szezonzáró mérkőzését játszotta le a két csapat. A HAC győzelemmel szeretné befejezni a szezonját — ha a DVTK is úgy akarja. Ha győz a HAC, az utolsó helyről nem bír feljebb zárkózni a táblán, de a szerzett két pont sokat jelentene, ha azonban nem szerzi meg, úgy a kiesés 99 százalékban biztos. — A következő összeállításban állnak fel a csapatok:

DVTK: Meismer, Gottre, Dudás, Krajnyák, Kertész, Barok, Németh, Rác II, Kvuszka, Stolc, Rác I

HAC: Tura, Bakti, Serfőző, Robotka, Schönfeld, Schweitzer, Kovács, Domján, Fabriczi, Horváth, Csepregi.

A HAC kezdi a játékot. Az első másodpercben Schweitzer mellé lö. A 2. percben Rác I. lövése meg kapura, a bíró offsideit fúj, Tura leáll, de a lövés a leálló védelem mellett be megy és a bíró nagy meglepetésre gólt ítél. 1:0. Borzasztó tévedés!!! Az 5. percben Fabriczi nagy lövését a kapus kornerre menti mely eredménytelen. A bíró lehetetlen és tehetetlen. A 11. percben alig bírják egy HAC támadást szerelni. A játék kezd elfajulni amiben Barok jár elől. A 14. percben kornert rug a DVTK, de gól nélkül, ebből még egy kornert lesz, amit Schweitzer fejel ki. Nincs játék. Most egy kicsit a HAC is erősít, de Domján mellé lö. Szorít tovább is a HAC, de a bíró feldobással felszabadít. A 19. percben Fabriczit gáncsolják és 11-es lesz, amit Schönfeld rosszul lö és a kapus kivédi. Ezt ötésfeles követi, amit Domján élesen fölé lö. Nagy az izgalom. Most Kovács szép labdát kap Fabriczitól, áttolja Domjánnak és Csepreginek aki bebombázza a hálóba 1:1. Alig kezdenek, mikor Stolc elfut, kicselez 2—3 embert és közelről Tura mellett furót lö. 2:1. Kezdet után támad a HAC és Csepregi alig lö fölé. A DVTK is feljön, de Németh tilos helyzetből ront. Most feljönnek, erősen támadnak, de Kvuszka mellé lö. Jó iram van. HAC is támad, de Csepregi ismét fölé lö. A DVTK támadások után Kovács kornert rug, amelyből újra kornert lesz és nincs gól. — Ezel vége a félidőnek.

Szünet után a DVTK támad, de a HAC is felnyomul, de Fabriczi mellé durrant. A 2. percben Rác I. megfut és beadását Rác II. pontosan a hálóba fejele. 3:1. A DVTK kezd iskolázni. De a HAC összeszedi magát és szabadrugást lö fölé. Most Fabriczi kitör és a labda ott patog az ötösön, de a csatárok nem bírnak gólt löni. Most támad a HAC. Csepregi szabadrugást rug Kovácshoz, de ő kényelmes és elvész a helyzet. Most Kovács kétszer driblizik és ráfizet. A 22. percben Kovács kornert rug, de gól nincs. 5 percre 10 emberrel játszik a DVTK. Még gólt is kap a HAC, Rác I. elfut és a beadását Kvuszka, — védelmi hibából — belövi 4:1. Kilenc ember áll a DVTK-ból már. A HAC támad, de ezek után

mindent paccoznak. Most Fabriczi ismét biztos helyzetből mellé lö. Nem vagy a HAC-nak. Csepregi jó helyzetből főle. Nincs már áram. Bár a HAC mindent bele ad, de ezzel a csatársorral gólt nem lehet elérni. Támad a HAC, de hiába és ezzel vége az időnek.

Kritika: Meiszner jól védett. A két bekk közül Gottre a primhegedüs, a halvesor jó munkát végzett, különösen Kertész, a csatársorból Rác I. nagyszerű volt, szinte nem lehetett fogni, de Rác II. és Voszka is jó volt. Kár volt, hogy egyes játékosok túl erélyes játékba fogtak.

A HAC-ban Tura (tartalékkapus) két gólból benne volt. A két szükség bekk Bakti—Serfőző nem volt mindig biztos, különösen az I. félidőben. A halvesor beteg volt. Schönfeld a PBÜSE el-

len szerzett térd sérülésével állt ki. Schweitzer pedig próbakapusként felelt napok óta, ami jól legyengítette. Robotta sem volt az I. félidőben. A csatársor gyenge. Kovács jól kezdett, de fokozatosan esett vissza, nagy baj, hogy a közönségnek játszik legtöbbször. Domján küzdött. Fabriczi nem tud formába jönni és a lövései sorra célt tévesztettek. Horváth gyenge, Csepregi a gólon kívül semmit sem csinált. Ez a csatársor nem egy összeforrott együttes, gölképtelen.

A bíró nagy hibákat követett el. Neki is érdeme volt kissé abban, hogy a játék kezdett eldurvulni. Az első gól megadása nagy lelkiismeretlenség volt. Egyszóval: ötös osztályzatot érdemel. A határbíró: Szlavkovszky volt... (?)

korner.

MÁTRAVIDÉKI II. OSZTÁLY

A HVSE az őszi bajnok. A SSE fiataljai szép győzelmet arattak. Salgó és PBÜSE győzött. BSE és Lőrinci kikapott.

A bajnokság állása:

1. HVSE	10	9	—	1	25:6	18	(2)
2. SSE II.	9	5	3	1	28:7	13	(5)
3. PBÜSE II.	9	4	2	3	23:25	10	(8)
4. SFC	9	4	1	4	16:14	9	(9)
5. HAC II.	9	3	3	3	10:13	9	(9)
6. BSE	8	3	2	3	9:10	8	(8)
7. SBTC Ü	9	3	1	5	18:19	7	(11)
8. J. KLAK	8	3	1	4	12:19	7	(9)
9. J. Lehel	9	3	1	5	16:24	7	(11)
10. RSE	9	2	1	6	17:26	5	(13)
11. LSE	9	2	1	6	7:18	5	(13)

SFC—JKAC 3:0 (2:0).

Salgóbánya. Bíró: Hegyi.

Az SFC már a 4. percben megszerzi a vezetést Stritz révén. Továbbra is frontban marad a salgói csapat és a 10. percben kavardásból Kalakovszky kettőre szaporítja a gólok számát.

Szünet után a JKAC erősen belefelel a kényelmes salgói védők mellett több veszélyes helyzetet teremtenek, de eredményt így sem tudnak elérni. A 30. percben ismét Salgó eredményes Kalakovszky révén, aki a fekvő kapus mellett beállítja a végeredményt.

A két csapat között nem volt olyan nagy különbség, mint a gólarány mutatja. Az SFC csatársorának azonban jó napja volt és ez eldöntötte a mérkőzést.

Jók: Bacskor, Tóth I. Bozó, Kazareczky, Sebők SFC, Dezmund, Rózsa, Kovács L, Csikós JKAC.

Hegyi bíró nagy körültekintéssel vezette a mérkőzést.

PBÜSE II.—RSE 5:3 (4:1).

Rózsaszentmárton. Bíró: Chvojka.

A PBÜSE lelkes, szép játékkal

megérdemelt győzelmet aratott az otthonában veszélyes Rózsaszentmártoniak ellen.

Az első gólt a helyi csapat éri el jobbszélsője révén, melyet azonban a vendégcsapat Szarvas révén csakhamar kiegyenlít. Továbbra is a PBÜSE támad és Szopóczy, Markovich és Szarvas újabb góljával a félidőt 4:1-re nyeri.

A II. félidő is PBÜSE fölényével indul és Trajbián az eredményt 5:1-re javítja.

Ezután a helyi csapat is erősen belefelel és balszélsője Bali 2 góljával 5:3-ra szépít.

A győztes csapat legjobbjai: Schrenk Ede, Huszár, Tari, Szopóczy és a közvetlen védelem, a vesztes csapat kimagaslóan legjobb embere a balszélső Bali volt.

J. Lehel—BSE 3:0 (0:0).

Jászberény. 500 néző Bíró: Adorján.

Napsütéses őszi időben, kissé sáros talaju pályán így állt fel a két csapat:

Lehel: Esztrénga, Takács, Pesznyánszky, Jankovics, Mizsei, Péli, Keller, Gyarmatos, Juhász, Tóth, Barta.

BSE: Para, Orlik, Mráz II. Andó, Stabi, Fekete, Kakukk, Csikány, Márkus, Mráz I., Horváth.

A Lehel kezd, de csakhamar a BSE veszi át a játék irányítását. Formás támadásokat vezet, s úgy látszik, hogy gólokkal fogja lelépni ellenfelét. A támadásoknak azonban elmarad a befejezése. A mezőnyben szépen dolgozó csatárok a kapu előtt lassúak és tehetetlenek s így Esztrénga bizonytalan védele ellenére is gól nélkül ér véget a félidő.

A II. félidőben még 10 percig irányítja Baglyas a játékot. Főlénye azonban csak 4. kornerban jut kifejezésre. Az első gólt a 13. percben születik meg Keller lövi bekkébe után Juhász kiadásából. 1:0. A gól egy csapásra megváltoztatja a játék képét. A BSE-t a gól letöri, a Lehel pedig felvillanyozza. Ellenállhatatlan lelkesedésükkel főlénybe kerülnek a jászberényiek s Keller 20. majd 23. percben lött újabb góljaival végképpen bebiztosítják a győzelmet.

Az eredmény nem hűen fejezi ki a játék képét. Baglyas az I. félidőben annyira jobb volt ellenfelénél, hogy szép játékaival még a fanatikus jászberényi közönség szimpátiáját is megnyerte. A szerencse azonban a Lehelhez pártolt.

Jók voltak a BSE-ből Horváth, Márkus, Stabi és Mráz I., a lelkesen játszó Lehelből pedig Juhász, Jankovics, Mizsei és Keller.

HVSE—SBTC Ü 4:2.

Bíró: Faulháber.

A részletes tudósítás lapunk zártaig nem érkezett be.

MÁTRAVIDÉK III. OSZTÁLY

SBTC Levente—KSC 2:1 (0:0)

Chorintelep, 200 néző. Bíró: Halácsy.

Nem várt meglepetést hozott a tegnapi forduló. A bajnokaspiráns KSC otthonában megérdemelt vereséget szenvedett a jó formában lévő „Leventétől.” Az előkelő közönség, élén Lénárd b. igazgatóval mindvégig szép és izgalmas mérkőzésben gyönyörködhetek. Az első félidő mezőnyjátékkal telik. Ebben is a Levente főlénye domborodik ki. A második félidő is inkább a vendégek fölénye jegyében kezdődik. A 20. percben az előre huzódó jobbhalf közelről lött góljával megszerzi a vezetést. A következő percekben egyik támadás a másik után hullámszik a pályán. Egy szíre adott labdával Schütz meglát és a tehetetlen KSC védők „gyászkiáltása” mellett bebiztosítja a Levente győzelmét. A KSC az utolsó 10 percben teljön és egy védelmi hibából szépít az eredményen.

A Levente ezzel a győzelmével az élre ugrott. A Leventéből egyenként nem lehet senkit sem kiemelni, mint együttes nyújtott inkább elsőrangot. A KSC-ből jók: Vass, Bendsai és Pilák.

Halácsi 1—2 hibától eltekintve jól vezette a mérkőzést.

SSE Hal.—MTE 1:0 (0:0).

A mérkőzés a második félidő 40. percében botrány miatt félbemaradt. A közönség a pályára rohant és a játékosokat ütlegelte. Vidék is kedvet kapott a botrányokozásra. A szövetségnek erélyesen rendet kell teremteni az ilyen pályákon.

PSE—Nagybátonyi SE 1:1 (1:1).

Barátságos mérkőzés.

Nagybátony. Bíró: Tóth (Horthy-telepről)

Botránnyba fulladt a derbi.

Mindnyájan mélyen sajnáljuk, hogy a november 6.-iki SBTC—SSE találkozó olyan fájdalmas csalódást hozott. Azóta is találgatjuk: mi lehetett hát az oka annak, hogy a bírói füty megakasztotta a salgótarjáni futball két büszkeségének férfias küzdelmét és a megelégedés jóleső érzése helyett a csalódás keserű ízével a szájában kellett a kétezer sportbarátnak idő előtt elhagyni megfizetett helyét.

A „Sporthiradó” úgy érzi, hogy a futball nagyszámu hívének megnyugtatót szolgálja és a sokszor igazságtalanul vitatott tárgyilagosságának is újabb bizonyosságát adja, ha megszólaltatja az egyesületeket.

Ezzel természetesen a Sporthiradót esetleg ért támadások jogosságát nem ismerjük el és eleve tiltakozunk minden olyan beállítás ellen, amely azt iparkodónak bizonyítani, hogy bármelyik egyesület szemszögéből íródna a cikkeink.

Beszélgjenek hát az egyesületek!

A „Sporthiradó” főrovatvezetőjének, Dr. Tóth Mátyásnak felkérése, hogy a „Sporthiradó” folyó év november 6.-i számában foglaltak a SSE részéről is világittassanak meg, adja kezembe a tollat, melyet örömmel ragadok meg azért, mert ezzel a főrovatvezető egyrészt beismeri azt, hogy eddig az SBTC szemszögéből íródtak a közlemények, másrészt határozottan kifejezést ad abbeli korrekt felfogásának, hogy megszólaltatván a SSE-t, tárgyilagossá tegye a Sporthiradót.

Nagyon sajnálom azonban, hogy a főrovatvezető kívánságának nem tudok teljesen eleget tenni, mert sem izlésem, sem sportfelfogásom nem engedi, de még csak jogom sincs ahhoz, hogy a SSE nézőpontjából a SSE nevében nyilatkozzak. Azzal a ténnyel, hogy a SSE futbalcsapatával autobuszon Diósgyőrbe, vagy Gyöngyösre elmentem családommal rokon látogatásra és közben a mérkőzés egy részét is láttam, még nem váltam a SSE vezérévé, éppen úgy, mint ahogy egy fecske nem csinál még tavaszt.

Engedtessek tehát meg nekem, hogy teljes tárgyilagossággal szóljak a felvetett kérdéshez annál is inkább, mert úgy érzem, hogy igaz értékelését, becsülését és ennek folyamánként népszerűségét és elterjedtségét a Sporthiradó csak így szolgálhatja a jövőben.

Nem kívánok vitába keveredni senkivel, még az „Egyről-másról” című cikk írójával sem, akinek soraiból kiragadok egy mondatot, mely így szól: „De bírói ítélettel a pályán szembeszállni sem nem helyes és nem is célravezető.” Ezt így folytathatnám tovább, hogy nem helyes és nem is célravezető a mérkőzés alatt a pálya szélén rendbontó magatartást tanusítani és mégkevésbé helyes és cél-

ravezető a mérkőzést vezető bírót hátulról kézzel fejbe ütni és a szövegéből részről különböző eltilásokban részesülni. Aki a sporterkölcs tőgáját kívánja magára öltetni és ezen az alapon bölcs véleményyt és kritikát nyilvánítani, az elébb vizsgálja meg magát a tőga alatt, hogy minden rendben van-e.

A helyi és északi derbin történetekről a következőket mondhatom. A nagyszabású mérkőzésből lejátszott 15—20 perc alatt a csapatok nagy igyekezettel, kissé idegesen, de teljesen fair módon küzdöttek. A SSE bizonytalanul állott a lábán, míg az SBTC ügyesen kihaszálva ellenfele gyengéjét, ésszerűen szemre is tetszetős áttörő erővel bíró támadásokat vezetett ellenfele ellen.

A csonka játékidő végén már a SSE is magára talált és jó támadásokat indított és hajtott végre. Kétségtelen, hogy az SBTC-ben több lélek, több szív és nagyobb játéktudás volt. A fair játék mellett is előfordult egy-egy fault mindkét részről, de ezekben nem volt szándékosság s ezeket a küzdelem harca természetesen váltja ki. Egy erélyes és tárgyilagossá bíró esetében a csapatok szép küzdelemmel ajándékozták volna meg a derbi közönségét.

A bíró sajnos erősen egyoldaluan volt indiszponált és a mérkőzés tényeiből minden logika ellenére a SSE ellen irányuló büntető rugásokat ítélte meg, pedig őszintén szólva erre az SBTC-nek a látottak alapján szüksége nem volt. Amikor azután a 16-os büntető területen belül a kapura törő Dancsákba Vágó a védekezés izalmában két lábbal beleugrott és a SSE játékosai a 11-es pontra irányították a labdát, ahonnét valamelyik SBTC játékos a fault helye felé terelte, mert a bíró láthatólag a SSE ellen ítélte meg a szabadrugást. A még lassan guruló labdába rugott Márkus és azt élesen a kapu mellé küldte. A bíró erre Márkust kiállította. Ugy ő, mint a SSE játékosai protestáltak az ítélet ellen, de a bíró senkit meg nem hallgatva kiadta utasítását: „menjen mindenki a helyére” s máris fütyült a büntető rugásnak. A bíró be sem várta, míg Márkus lemege a pályáról, amiről neki meggyőződést kellett volna szereznie, sőt szabály szerint a csapatkapitányt is igénybe kellett volna vennie. Márkus a bíró fütyéig még, ha akarta volna sem tudta volna a pályát elhagyni és a bíró „menjen mindenki a helyére” kijelentését és magatartását joggal a kiállítás visszavonásának vehette. Kérdem miért nem tartott ki ekkor 5 percig a bíró, miért nem várta ekkor meg Márkusnak távozását, mint ahogy azt később megtette?

Az SBTC trénerének a pályaszéléről eszközölt figyelmeztetésére akasztotta meg a játékot s akkor is nem az általa hibásnak talált Márkust küldi ki, hanem azt mondotta, hogy „a SSE-ből a tizenegyedik ember menjen le.” Ezzel egy nagy figyelmeztelenség magját vetette el. Mert ki legyen az a 11-ik, ha már nem

ragaszkodott Márkus személyéhez. A SSE elnöke és szakosztályvezetője bemutatkozva a bírónak, rendet akartak teremteni, de a bíró nem volt hajlandó beszélni velük sem a pályán s mint hallom az öltözőjében sem volt megközelíthető. A bíró magatartása olyan volt, mintha szándékosan kívánt volna botránnyt okozni, mert ha a szabályok adta bírói joggal sportszerűen él és a szabályok szellemében azok betartásával itélkezik s végül ítéleteit higgadsággal, de emellett vasközelkedéssel hajlja végre, akkor nem lett volna előidézője a botránnyak.

Meg kell állapítanom azt is, hogy bár a bíró magatartása érthetővé is tette, de mégis Márkus és néhány SSE játékos fegyelmezetlenül viselkedett. Bárminő bírói jogtalanság is történjék, a játékos sportember lévén, tartozik tiszteletben tartani a bíró döntését, mert ezt megköveteli az a sportfegyelem, mely nélkül nem is élhetne, hanem elpusztulna a sport. Noha el kell itélnem a játékosok fegyelmezetlenségét, enyhítő körülményül tudom be nekik azt, hogy belőlük a bíró valóban lehetetlen magatartása váltotta ki a sportszerűtlen magatartást.

Dicsérettel kell megemlékeznem az SBTC csapatáról, mert higgadtan és korrektül viselkedtek a játékosok. Míg az SBTC vezetőségéről azt láttam, hogy nem állott a helyzet magaslatán, mert mint a mérkőzést rendező egyesület vezetőségének módja lett volna az eseményekbe beavatkozni és a mérkőzés nyugodt lefolyásának helyreállítását megkísérelni. Sajnos ettől feltűnően távortartotta magát.

Végtelenül sajnálatosnak tartom azonban azt az értesülésem, mely sajnós alátámasztást is nyert, hogy a mérkőzés bíráját a rendőri fedezet ellenére egy elfogult szurkoló a pályáról távoztában tettleg inzultálta. Megdöbbenő tény ez, mert ha száz és száz égbekiáltó hibát is követett el a bíró, annak korrigálása nem lehet az, hogy bárki egy még nagyobb hibát kövessen el. Hová fajulna a sportolás, ha ilyesmi mindennaposná válnék. Éppen azért volna néhány szavam a szurkolókhöz is. A játékos a mérkőzés alatt amúgy is feszült idegekkel teljesíti feladatát, éppen ezért sem a küzdelem előtt, sem pedig a küzdelem alatt ne feszítse túl senki a játékosok idegeit izgató közbekiáltásokkal. Biztassa ki-ki a maga kedvenceit és érje be ennyivel. Nem is való a tribün első sorában ülő urak szájába olyan kifejezés, amit az állólhelyen is csak elvétve lehet hallani.

Salgótarján és környéke sportélete az SBTC—SSE—PBÜSE rivalizálásából nőtt fel magasra. Bármely csapat ért el sikert, abban bennefoglaltatott a riválisok sikere is. Most az SBTC csillaga van fent, tüneményesen ragyog, de a ragyogás a PBÜSE és SSE csapatainak az érdemét is megvilágítja. Minden nemes versengésen túl ezt kell mindenkinek látnia s ezért becsülni és szeretni kell a jó riválist.

Gólián Rezső.

Nem szoktam a Szövetségnél felkötött ügyekben véleményt mondani, azonban a felkérésnek engedve, főképpen a közönségünk kelendő felvilágosítása miatt megteszem.

Legelső sorban meg kell állapítanom, hogy súlyos, — igen súlyos sportszerűtlenség történt, mely mindenképpen elítélendő. Ilyen dolgoknak nemcsak az Egyesület vállalja kárát, hanem az a sport, amely iránt a mi sportközönségünk mindig a legnagyobb szeretettel viseltetik s amelyért áldozatkészségének mindig tanujelét adta. Ha egy játékos súlyos sportszerűtlenséget követ el, ténykedésével nemcsak saját székelyét, hanem megmondhatatlanul játékosársainak, egyesületének jóhírnevét, elért eredményét teszi kockára. És akkor, amikor legelső sorban ezt kell leszögezni: nem szabad e súlyos tényről más módon következtetett okokkal megmagyarázni igyekezni, hanem a szomorú elert okozat figyelembevételével az okozót, vagy okozókat kell kiküszöbölni. Ha egy játékos ily súlyos sportszerűtlenséget követ el, annak súlyosságát nem lehet semmiféle egyoldalú jegyzőkönyvekkel csökkenteni. Ezt csak úgy lehetett volna elkerülni, ha a jegyzőkönyvet aláírók maguk igyekeztek volna ott a helyszínen rögtön jótanácsot adni, vagy személyesen közbelépni, hogy ne ily módon került volna befejezésre a mérkőzés.

Nem tartom helyesnek tehát, hogy most mindent a bíróval kapcsolatban hozzanak össze.

Egy sportember azt a kérdést tette fel: „mit csináltam volna, ha egy SBTC játékosról lett volna szó?” megnyugtattam, hogy ilyen nem fordult volna elő, mert játékosaink tudják kötelességüket, ismerik a szabályokat! De ha ennek ellenére még is megtörtént volna, ha talán vélt jogtalanság esete forgott volna is fenn — én magam tettem volna ki a pályáról, mert sportszerűtlenül viselkedő játékos nem akarok látni a csapatban. Különböző itt csak annyit, hogy 1 és 1/2 éve nem volt kiállítva egy játékosunk sem!

A dolog sportbeli elbírálásával kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy a mérkőzés újra, vagy utána játszásának helye nincs, a szabályzat ilyet nem enged meg. A sportszerűtlenül viselkedő játékosok pedig büntetésben kell, hogy részesüljenek. Maga a felelős intéző szintén.

Tudomásom szerint a beküldött különféle jegyzőkönyvek eredménye az lehet, — itt helyesen járt el a SSE — club szempontból — hogy esetleg csökkentik, mérséklék az elkövetett cselekmény után járó büntetés nagyságát. Minden esetre a vizsgálat meg fog állapítani mindent, még azt is, hogy „állítólag” már szombaton jött volna a bírósági clubhelyiségünkben (ami sajnos nincs) reggelig mulatott volna. Jóérzésünk tiltja, hogy sportszerűtlen dolgot kövessünk el, erre különös gondunk van, mert ellenfeleinket a zöld gyepen és nem a zöld asztalnál szoktuk legyőzni — ha tudjuk!

Még két dolgot a mérkőzés előtti nézeteket értékeltem is tartottam játékosainkkal, miközben különösen megmagyaráztuk meg az Országos Szövetség új és rendkívül szigorú rendeletét, mely a durva és sportszerűtlen játékokra vonatkozik s amely a Hivatalos Értesítőben is megjelent.

Határozott meggyőződésemmé az, s ezt papírra kell vetnem, hogy ha a SSE elnöke, Nagy Bertalan ur ott lett volna a mérkőzésen, ő rendet csinált volna.

Bolner Pál.

Végül még egy hozzászólás egy nagy tudású, de magát megnevezni nem akaró sportember részéről:

Az SBTC—SSE mérkőzés hullámai sehogyan sem akarnak elsimulni. Ha ennek okát keressük, úgy arra a megállapításra kell jutnunk, hogy itt érdekcsoportok állanak egymással szemben, akik nem az igazságot keresik, hanem a maguk igazát, ami nem egy, hanem nyilvánvalóan kettő. A hiba az, hogy a szőnyegen forgó kérdésben a sport csak kiinduló pont, de nem alap. Elfogulatlanul, tisztán sport szempontból kívánjuk tehát megjegyzéseinket megtenni, abból ítéljen mindenki uri gondolkodása és lelkiismeret szerint.

Hibák történtek minden részről ez kétségtelen. Az SBTC bajnoki babérait féltette, a SSE-t revánsvágy fűtötte. A szurkolóhad heteken át szurkálta egymást válogatott huzásokkal. A régi mérkőzések fájó emlékei mindkét részen kiujultak. A mérkőzés az első pillanattól kezdve úgy folyt, mint egy élet-halál harc, pedig a sport magyarul játék, a két pont pedig nem a világ, szerencse kérdése, nem becsületé. Hibázott a közönség, amikor fanatikus tüzzel hajtotta csapatát és bírálta az ellenfelét, amikor a bíróban szövetségest vagy ellenséget keresett nem jóhiszemű, korrekt sportembert. Hibázott Vágó II., amikor késve húzta vissza lábát és ezzel Dancsák sérülését okozta, hibázott ő és Novoszeleczy, amikor lökdösődni kezdtek. Hibázott Márkus, amikor a taccsvonalhoz közel állók szerint a bírót megsértette, (azt mondják, hogy hülyének nevezte) hibázott a bírósági, amikor a kiállító határozatának nem szerzett azonnal érvényt, hanem a mérkőzést még 5-6 percig vezette. Hibázott Márkus, hogy nem vonult le és hibázott a SSE vezetősége, hogy őt nem kényszerítette levonulásra. Hibázott az, aki a Nemzeti Sportban olyan hírt közöltetett, hogy a bírósági hajnalig az SBTC öltözőben mulatott, hibázott az, aki azt hirdette, hogy a bírósági részeg volt és az a fiatal ember is, aki azt hirdeti, hogy ő a bírósági kétszer megütötte.

Szóval sok hiba történt mindkét részről. Tudnivaló, hogy ha a bírósági józansága, érdektelensége hiányzik, ellene sikeresen el lehet járni, ez óvási ok. Ezt azonban az illetékes fegyelmi fórum fogja megállapítani. Tudnivaló, hogy bírósági tévedés nem ok az óvásra egymagában. És

az is egy dolog, hogy annak ki kell állnia, akár helyes az ítélet, akár téves. Vádatolni mérkőzés után lehet. A pálya nem parlament. Végül pedig a játék lefolyását megghusítani nem sportszerű dolog. A játékhoz szerencse kell és ha valaki 10 emberrel játszik, az egy gól előnyt még kiegyenlíthet, főleg ha az előzmények után volt remény arra, hogy a másik csapat is szenvedhet veszteséget. Kiállítás, sérülés, szabálytalansáért adott büntető rugás megfordíthatja a mérkőzés sorsát, még akkor is ha az ellenfelek között nagyobb a tudás, lelkesedés, és technikai különbség, mint az északi kerület élcsoportjának két tagja között.

A kiállítás megghusítása tehát nem volt helyes, ha pedig a SSE igazságáról meg volt győződve, okosnak sem volt mondható. Mert így befejezetlen mérkőzéssel, 1:0-ás eredménnyel csak az SBTC nyerhetett, míg továbbjátszással az eredmény megfordulhatott volna; a jogos óvás sikerre vezethetett volna még veszteségen is. A SSE tehát eljárásával csak veszíthetett; pontokat és az elfogulatlan sportemberek helyeslését. A SSE eljárását a szenvedély vezette, az pedig nem jó tanácsadó. A sportszerűség a szenvedélyek leküzdését parancsolja, a szabályok tiszteletét, az igazságtalan téves ítélet előtti meghajlást. A játékos és egyleti érdekelt nem lehet bírósági. Vélt sérelmét előbb be kell bizonyítani, el kell ismertetni, de elfogulatlan, érdektelen, illetékes testület előtt.

A történetek legszomorúbb része az, hogy a bírósági egyéni becsületében támadták. Ezt akkor sem szabad előre rásütöni valakire, ha igaz. Az ilyesmi súlyosan sértő, jóvá alig tehető önbíráskodás.

Reméljük a történetek után lebigadnak a kedélyek és a következő SBTC—SSE mérkőzés pályán labdával, sportszerű, uri módon fog eldőlni. Addig hallgassunk a dologról. *Öreg csatár*

Helyezési tippverseny győztesének sorsolása nov. 20-án este 8 órakor a Peész cukrászdában.

Lőrinc György, Kovács Gyula, Petre Lajos, Kajel József, Kandra József, Gyebnár László, Gáspár István, Szabó István, Gáspár József, Kovács Géza, Müller István, Szegedi Béla, Strba Gusztáv, Gáspár György, Fischer Erzsébet, Balga István, Mayer Sándor, Stern Tibor, Takács Béla, Gaál József, Patay Gyula, Bulyovszky Dezső, Tóth József, Pála Károly, Gáspár Gyula, Gáspár Sándor, Gyebnár József, Kamarás Oszkár, Schiánky Ducika.

Tippverseny győztesek:

I. Gáspár Mihály Fő-utca 17 sz. II. Markó József Losonci-ut 28, III. Szőlősy Mihály Pécskő-utca 76.

Sporthíradó főrovatvezetője: Dr. Tóth Mátya Nyomatott: Végő Kálmán könyvnyomdájában Salgótarján.